

**Prawa człowieka
i zrównoważony rozwój.
Konwergencja
czy dywergencja
idei i polityki**

Wstęp

W marcu 2018 r. Rada Praw Człowieka przyjęła rezolucję 37/24 w sprawie promowania i ochrony praw człowieka oraz wdrażania programu działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030. W przytoczonej rezolucji czytamy, iż nowa agenda, mocno ugruntowana w międzynarodowych standardach w zakresie praw człowieka, oscyluje wokół imperatywu równości, niedyskryminacji i godności ludzkiej. Swoimi założeniami znacznie wykracza poza Milenijne cele rozwoju, obejmując nie tylko prawa gospodarcze, społeczne i kulturalne, ale także prawa obywatelskie i polityczne oraz prawo do rozwoju.

Silnie zakotwiczona w prawach człowieka, ugruntowana w KNZ, PDPCz, międzynarodowych traktatach praw człowieka oraz innych instrumentach, wskazuje jednoznacznie, że cele zrównoważonego rozwoju mają za zadanie realizację wszystkich praw człowieka, i podkreśla odpowiedzialność wszystkich państw za poszanowanie, ochronę i promowanie praw człowieka i podstawowych wolności dla wszystkich, bez jakiegokolwiek rozróżnienia co do rasy, koloru, płci, języka, religii, poglądów politycznych lub innych, takich jak: pochodzenie narodowe lub społeczne, własność, urodzenie, niepełnosprawność lub inny status¹. Co ważne, nowa agenda ma być realizowana w sposób zgodny z zobowiązaniami państw wynikającymi z prawa międzynarodowego². Oznacza to, że wszelkie luki lub niejasności należy rozwiązywać zgodnie z wymogami międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka.

W tak ujętej problematyce nie sposób nie odnieść się do pytań o funkcje prawa, czy też idąc dalej, o to, jakie prawo powinno być tworzone, aby uwzględniając pluralizm aksjologiczny, filozoficzny, czyniło zadość wymogom stawianym przez Cele Agendy 2030, tak aby w oparciu o zasadę równowagi i umiaru spełniało rolę zabezpieczenia i porządkowania relacji pomiędzy podmiotami. Wobec takich wyzwań do tworzenia niniejszej monografii zaproszono Autorów z różnych dyscyplin naukowych, by wspólnie pochylić się nad analizowanymi kwestiami. Dekodowanie sensu założeń i wypracowywanie standardów wymaga analizy interdyscyplinarnej, wykraczającej często poza analizę prawną³.

dr D. Bieńkowska

---

¹ Pkt 19 Agendy 2030.

² Pkt 18 Agendy 2030.

³ Por. *M. Freeman*, *Prawa człowieka*, s. 13.

[Przejdź do księgarni →](#)

ksiegarnia.beck.pl